

ת"פ 16826/07/13 - מדינת ישראל - מס קניה ומע"מ ת"א נגד טופז - וגסמן (1989) בע"מ, משה תמיר - בעצמו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16826-07-13 מדינת ישראל נ' טופז - וגסמן

(1989) בע"מ ואח'

כב' הש' ש. אבינור

המאשימה:

מדינת ישראל - מס קניה ומע"מ ת"א ע"י ב"כ עוה"ד עילית
פאלוך

נגד

הנאשמים:

1. טופז - וגסמן (1989) בע"מ
2. משה תמיר - בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד אבי גורן

גזר דין

א. רקע כללי:

1. שני הנאשמים הורשעו - על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום, מפי נאשם 2 - בעבירות לפי הוראות חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן - חוק מע"מ), כלהלן:
(א) שני הנאשמים - 39 עבירות של ניכוי ביודעין של מס תשומות, ללא מסמך כאמור בהוראות סעיף 38 לחוק מע"מ, לפי הוראות סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ.
(ב) נאשם 2 - גם 39 עבירות לפי הוראות סעיף 119 לחוק מע"מ.
(ג) שני הנאשמים - הכנה וניהול, או הרשאה לאחר לנהל, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, לפי הוראות סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ.
2. על פי עובדות החלק הכללי לכתב האישום, נאשמת 1 (להלן - הנאשמת) הינה חברה פרטית מוגבלת במניות, אשר עסקה בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום בענף הטקסטיל והינה "עוסק" כהגדרתו בהוראות סעיף 1 לחוק מע"מ. נאשם 2 (להלן - הנאשם) היה בעל המניות וכן מנהל פעיל או פקיד אחראי בנאשמת. הנאשמים היו חייבים אפוא בהגשת דוחות תקופתיים למע"מ במועד ובדרך הקבועים בחוק מע"מ ובתקנותיו.
3. על פי עובדות האישום הראשון, במהלך התקופה שבין חודש ספטמבר 2007 לבין חודש יולי 2010 ניכו הנאשמים ביודעין מס תשומות בסך מצטבר של 274,236 ₪ (להלן - סכום המחדל), מבלי שהיו להם לגבי חשבוניות מס שהוצאו להם כדין, באמצעות 39 חשבוניות מס כוזבות על שם עוסקים שונים, מבלי שסיפקו להם בפועל את השירותים ו/או הטובין המפורטים בחשבוניות.
4. על פי עובדות האישום השני, בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום היו הנאשמים חייבים לנהל

פנקסי חשבונות ורשומות אחרות באופן שנקבע בחוק מע"מ ובתקנותיו הרלוואנטיות. במהלך התקופה שבין חודש ספטמבר 2007 לבין חודש יולי 2010 ניהלו הנאשמים ו/או הרשו לאחריהם להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים המכילים חשבוניות מס כוזבות אשר אותן קיזזו כתשומות. הנאשמים עשו מעשים אלה במטרה להתחמק מתשלום מס.

5. הנאשמים הודו כאמור בעובדות הנ"ל, והורשעו על יסוד הודאתם זו בעבירות בהן הם הואשמו בכתב האישום אשר פורטו בפסקה 1 דלעיל. הדיונים בתיק התמשכו על רקע משא ומתן בין הצדדים, שבמסגרתו הגיעו הנאשמים להסדר תשלומים. כפי שצינה ב"כ המאשימה בדיון האחרון, הנאשמים עמדו בהסדר זה כך שניתן לומר שהמחדלים בתיק זה הוסרו במלואם.

ב. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

6. ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לעניין העונש. לגופו של עניין היא תיארה את נסיבות החומרה במקרה דנא, שהינו חלק מפרשה גדולה שעסקה בעבירות של קיזוז חשבוניות פיקטיביות בענף הטקסטיל בארץ. בפרשה זו הוגשו כבר כתבי אישום רבים ועוד יוגשו (ב"כ המאשימה הפנתה באופן קונקרטי לגזר הדין שניתן בת.פ. 22775-01-13 **מדינת ישראל נ' וואן וויי בעמ' ואח'** (2013) (כב' השופטת מ' ברק-נבו). להלן - עניין **וואן וויי**).

7. באשר למתחם העונש ההולם התייחסה ב"כ המאשימה לעובדות כתב האישום כאל אירוע אחד, הגם שמדובר בריבוי עבירות ובשני אישומים. אעיר, כי נראה שמבחינה משפטית זו הדרך הנכונה, כאשר מדובר בביצוע חוזר ונשנה של עברות פיסקליות זהות. מכל מקום, בנסיבות העניין ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות - ובהם הפגיעה בשיויון בנטל המס, הפגיעה בקופה הציבורית והפגיעה באושיות השיטה הפיסקלית הנוהגת - עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם בהתאם לרכיבי הענישה השונים, ובנפרד לכל אישום, כלהלן: בין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל; בין 7 חודשי מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר על תנאי; ובין קנס בשיעור של 5% מסכום המחדל לבין קנס בשיעור של 10% מסכום המחדל.

8. באשר לגזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם ציינה ב"כ המאשימה את הודאתם ונטילת האחריות, וכן את הסרתו המלאה של המחדל. בנסיבות אלה ביקשה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, דהיינו: עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, שניתן יהיה לרצותם בעבודות שירות, בתוספת ענישה של מאסר מותנה וקנסות כספיים, תוך שביקשה להתייחס לעניין **וואן וויי** כאל נקודת מוצא.

9. מטעם ההגנה הוגשו מספר מוצגים (ר' נ/1). מוצגים אלה כוללים מסמכים המתייחסים להצלחותיהם של שני בניו של הנאשם, אשר אחד מהם הינו קצין בצה"ל והאחר שימש כמתמחה במשלחת ישראל לאו"ם. כמו כן הוגשה תעודה רפואית, המלמדת על מצב נפשי דכאוני, ותעודה נוספת, המלמדת על קשייו הכלכליים של הנאשם.

10. ב"כ הנאשמים הדגישו בטיעוניהם כי עוד בתחילת הדרך הבין הנאשם כי שגה והחליט להסיר את המחדל במלואו. לדבריו, אף בטרם הגשת כתב האישום הוא נפגש עם המאשימה מטעם הנאשם, והעביר מסר זה. לדידו, הנאשם, יליד 1963, אינו עבריין שביקש לחמוס את קופת המדינה אלא אדם נורמטיבי לעילא, שמעד באופן חד פעמי ומיד הבין שעליו לתקן את דרכיו ולהסיר את המחדל. בנסיבות

אלה יש ליתן את הבכורה לאינטרס השיקום, בפרט נוכח העובדה שהנאשם הסיר את מחדלו עד תום.

11. עוד תיאר ב"כ הנאשמים את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שחווה גירושין מצערים לאחר נישואין של 25 שנים. עם זאת, הנאשם גידל שני בנים לתפארת, שהישגיהם צוינו במוצגים נ/1. בנוסף, הוריו של הנאשם חלו בסרטן, והוא מלווה אותם במחלתם ובטיפולים שהם נדרשים לעבור. הנאשם הינו מפרנס יחיד, ונוכחותו בעסק היא חיונית. על רקע זה עתר ב"כ הנאשמים לענישה מינימלית, במידת האפשר בסנקציה צופה פני עתיד בלבד, ולקנסות סמליים.

12. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, חזר וסיפר את נסיבותיו האישיות. לדבריו, הגם שיש לו עסק עם 25-30 עובדים, הוא נלחם על מנת לשרוד ומנסה בכל כוחו לתפקד, תוך שהוא נעזר גם בטיפול פסיכולוגי. בנסיבות אלה עתר הנאשם לגזר דין מתון ככל האפשר.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם:

13. בעת גזירת עונשו של הנאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - וזאת תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.

14. באשר לערכים החברתיים הנפגעים מביצוע של עבירות מס מקובל עליי, בעיקרון, האמור בטיעון ב"כ המאשימה. יש להדגיש עוד, כי מדובר בסכום מחדל לא מבוטל, המצטבר בקרן המס לסך כולל של 274,236 ₪, כאשר העבירות בוצעו לאורך תקופה ממושכת. לא זו אף זו: עסקינן כאן בעבירות לפי הוראות סעיף 117(ב) לחוק מע"מ, ולא רק בעבירות הכרוכות באי דיווח גרידא, על כל החומרה הנוספת שבכך. לפיכך, בהתחשב במכלול נסיבות העניין ובמדיניות הפסיקה הנהוגה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הינו כלהלן: בין חמישה חודשי מאסר בפועל (שניתן לרצותם בעבודות שירות) לבין 12 חודשי מאסר בפועל; בין חמישה חודשי מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר מותנה; בין קנס בשיעור של כמה אלפי ₪ לבין קנס בשיעור של כמה עשרות אלפי ₪.

ד. גזירת עונשם של הנאשמים:

15. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לכל אירוע על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחמים אלה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.

באשר לנאשם, שעניינו הוא העניין העיקרי שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם עבר נקי לחלוטין. פשיטא, כי מדובר בנתון מהותי לקולת העונש.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום בשם שני הנאשמים. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. אף נסיבות אלה יש לזקוף לזכותו של הנאשם. יחד עם זאת ראוי להעיר, כי בדברו האחרון של הנאשם לעונש לא היתה כל הבעת חרטה ממשית.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם הינו יליד שנת 1963. נסיבות חייו של הנאשם, כפי שתוארו על ידו ומטעמו לעיל, אינן פשוטות. יחד עם זאת, אין מדובר בנסיבות שהינן יוצאות דופן בכגון דא. גם קשייו הכלכליים של הנאשם אינם יוצאי דופן. אכן, לא אחת עבירות מס מבוצעות על רקע של מצוקה כלכלית, אשר נגרמה בעטיים של משברים חמורים בין במישור הכלכלי, בין במישור הבריאותי, ובין במישור החיים האישיים. ואולם, אך מובן הוא כי מצוקה כלכלית - יהא אשר יהא רקעה, ותהא אשר תהא חומרית - אינה בבחינת היתר לבצע עבירות מס. יתר על כן, למרבה השמחה הנאשמת ממשיכה להיות חברה פעילה, והנאשם לא הגיע לכדי פשיטת רגל, בניגוד למקרים אחרים המובאים לפני בית המשפט.

16. נוכח הנסיבות המהותיות לקולה במקרה דנא, ובראשן הסרת המחדל, וכן הנסיבות המהותיות של הודאה והעדר עבר פלילי כלשהו, יש לגזור את דינם של הנאשמים ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, תוך איזון-מה בהשתת הקנסות.

17. אשר על כן, ותוך שקלול השיקולים לחומרה ולקולה, אני גוזר בזה על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשמת:

קנס בסך של 15,000 ₪.

הקנס ישולם בשלושים תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.16 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה והנאשמת לא תשלם את אחד התשלומים במועד, תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

על הנאשם:

(א) 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 26.4.15, החל ביום 16.8.15. הנאשם נדרש אפוא להתייצב, ביום 16.8.15 בשעה 08:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז של שירות בתי הסוהר, ברמלה, בהתאם לפרטים המופיעים בחוות הדעת האמורה.

מובהר בזה לנאשם כי עליו לציית, בכל הקשור לעבודות השירות, להוראות הממונה על עבודות השירות או מי שהוסמך לכך מטעמו.

(ב) מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות חוק מע"מ.

(ג) קנס בסך של 15,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשלושים תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.16 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד, תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

המזכירות תעביר העתק גזר דין זה לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ה, 06 יולי 2015, בנוכחות הצדדים.